

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1884-05-02

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 1 1

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10085>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Εξοφλήσεται κατά τὴν ἑβδομάδα ἀποστολῆς.

Ἄρθρη σίμφωνα τῶ προγράμματι τῆς "Σαλπίγγος" καθ' ἑξῆς ταχυρίζονται δωρεάν.

Συνδρομὴ ἑτησίᾳ προκληρωτῆ.
 Ἐν Κύπρῳ.....Σελ. 8.
 Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ.....,, 12.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τῷ Συνακτῆρι.
 Σ. ΝΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ. Editor S. HOURMOUZIOS.

Παύσασθε ληροῦντες, καὶ περὶ τῶν ὄλων ἐρίζοντες, καὶ κέρατα ἀλλήλοις φύοντες,
 καὶ κροκοδείλους ποιοῦντες. (Λουκ. Νεκρ. Διάλ.)

Ἡ φθίσις ἐπολλαπλασιασθή.

Ἡ ἐπάρατος αὕτη νόσος, ἡ ἀμείλικτος αὕτη ἐχθρὰ τῶν τρυφερωτέρων ἐπὶ γῆς ὑπάρξεων, ὁ σκληρότατος οὗτος πέλεκυς καθ' οὐ οὐδεμίᾳ ἀντίστασις ἴσχυσε μέχρι τοῦ νῦν, τοῦ πρώτου κτύπου τοῦ ὁποῦο ἡ ἀντήχησις εἶνε ἀμέσως ἡ τρομερὰ λέξις θάνατος, ἡ ὀλέτειρα αὕτη τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἦς καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα προκαλεῖ ρῆγος, ἤρχισε δυστυχῶς ἀπὸ τινος νὰ πολλαπλασιασθῆται ἐν Κύπρῳ— ὅπου πρὸ 30—40 ἐτῶν ἦτο σπανιωτάτη— καὶ μάλιστα ἐν ταῖς πόλεσιν, ἰδίως δὲ εἰς Λευκωσίαν Λάρνακα καὶ Λεμεσόν· πλείστα ὅσα ὑπάρξεις καὶ ἐν ταῖς τρισὶ πόλεσι καὶ ἐκ τῆς τρυφερᾶς ἡλικίας καὶ ἐκ τῆς ἀνδρικῆς εἰσὶ— κατὰ τοὺς ἰατροὺς— κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦτον ποτισμέναι ὑπὸ τοῦ καταστρεπτικοῦ ἰού τοῦ ἀνιάτου τούτου πάθους. Ποῖον ἀρά γε τὸ αἷτιον τῆς παρ' ἡμῖν πολλαπλασιασέως τοῦ πελεμίου τούτου τῆς ἀνθρωπότητος νοσήματος;

Τὸ ζήτημα εἶναι βεβαίως σπουδαῖον καὶ μόνοις τοῖς Ἀσκληπιάδαις προσιτόν, ἀλλ' ἀρά γε θὰ χάσῃ τι ἐκ τῆς σπουδαιότητός του ἂν ἡμεῖς ἐξώθεν ὄλως τοῦ κύκλου ἐκφράσωμεν ταπεινὴν ἰδέαν ὅτι κατὰ

μέγα μέρος συντείνει εἰς αὐξήσιν τῆς τρομερᾶς ταύτης νόσου καὶ ἡ ὀσημέραι αὐξοῦσα τρυφηλότης καὶ ἀκίνησις, ἡ μετὰ μεγίστης καταχρήσεως ἀπόλαυσις τῆς σωματικῆς ἡσυχίας, καὶ ἡ ἐκ τούτων προκαλουμένη πολλαπλασίασις τῶν σωματικῶν ὀρέξεων;

Ἄρχει νομίζω μόνη ἡ παρατήρησις ὅτι τὸ πάθος ἐλαβεν ἐπίτασιν εἰς τὰς πόλεις μόνον ὅπου ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ κάτοικοι ζῶσι καθεστηκυῖαν ζωὴν, νὰ πείσῃ ἡμᾶς ὅτι ἡ ἰδέα αὕτη ἔχεται ὑποστάσεώς τι νος.

Καὶ βέβαια τὸ σῶμα ἐπλάσθη διὰ νὰ κινήται, ἄλλως σήπεται, ὡς σήπεται πᾶν σκεῦος μὴ μεταχειριζόμενον. Τὸ ἀκίνητον σῶμα μαραινεται, μαλθακοῦται, ἐξασθενεῖ, πᾶσα δ' ἀσθένεια εὐκόλως τὸ καταβάλλει· ἀπλοῦς κατάρρους π. χ. προξενεῖ βλάβην εἰς τοὺς πνεύμονας· μικρὸν κρυολόγημα προκαλεῖ περιπνευμονίαν.

Διατάξατε λοιπὸν πρὸς Θεοῦ κίνησιν μετὰ πλείονος ἐνδιαφέροντος ἢ ὅσον διατάττετε τροφήν· διότι ἡ μὲν τροφή εἶνε ἡ ζωὴ, ἀλλ' ἡ ἐργασία, ἡ κίνησις εἶνε ἡ υἰεία ἢς ἄνευ ἡ ζωὴ εἶνε βᾶσανος. Ἄφετε τὰ παιδία νὰ παιζῶσι, νὰ τρέχῶσι, νὰ πηδῶσι, νὰ φωνάζωσι,—ἐν μέτρῳ ὅμως πάντοτε—διὰ νὰ ἐνδυναμωθῶσι οἱ μυῶνες, νὰ εὐρυνθῶ-

σιν οἱ πνεύμονες. Δότε εἰς τὰς νεανίδας καθημερινὸν ἔργον ἀπαιτοῦν τὴν τοῦ σώματος γύμνασιν δύο τοῦλάχιστον ὥρῶν καθ' ἑκάστην. Δὲν πρέπει ἡ εὐπορία νὰ γίνηται αἷτια ἀκινήσεως, οἷοτι δὲν εἶνε ἡ εὐπορία ἡ πρόξενος τῆς υἰείας ἢς ἄνευ τὰ πλούτη μάταια. Νὰ ἀποφύγωμεν πᾶσαν ἐργασίαν—καὶ μάλιστα δι' ἀναπτυσσόμενα εἰσέτι σώματα—ἀπαιτοῦσαν κῦρτωσιν διαρκῆ τοῦ σώματος. Νὰ ὑψώσωμεν τὰ γραφεῖα καὶ τραπέζας εἰς τρόπον ὥστε γράφοντες, μελετῶντες ἢ τρώγοντες νὰ ἤμεθα σχεδὸν ὄρθιοι. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ ἐργασία ἢ ἄλλη ἀφορμὴ κινήσεως, ἄς γίνωνται διάφορα γυμνάσματα ἢ οἰκιακὰ παιγνίδια ἀπαιτοῦντα κίνησιν χειρῶν καὶ ποδῶν. Εἶνε ἀναγκαῖοτάτον νὰ ὑπάρχωσι γυμνάσια κοινὰ εἰς τὰ ὁποῖα νὰ γυμνάζηται ἕκαστος, ἀλλὰ δυστυχῶς παρεμειλήθη τοῦτο ἐν τῇ πόλει μας ὅπερ θεωροῦμεν ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ.

Τοιαύτη τέλος πάντων εἶνε ἡ ἰδέα τῶν ἐπισημωτέρων ἰατρῶν ὅτι τὸ κινούμενον σῶμα ἀπαλλάττεται ἀπὸ πολλὰς ἀσθενείας, ἂν δὲ ποτε προσβληθῆ ὑπὸ τινος τοιαύτης, εὐκόλως δὲν καταβάλλεται· ἄς βάλωμεν λοιπὸν ὑπ' ὄψιν καὶ τὸν ἐργατικὸν βίον τῶν προγόνων μας, ὧν ἡ υἰεία καὶ μακροβιότης θεωρεῖ-

ται ως μῦθος σήμερον, καὶ ἄς συμμορφωθῶμεν αὐστηρῶς πρὸς τὰς ὑγεινὰς τούτων διατάξεις.

Τῶν κωμοδικείων τὰ καθήκοντα πρέπει νὰ εὐνοηθῶσι.

Μεγάλον καλὸν ἔκαμεν ἡ Κυβέρνησις συστήσασα τὰ κωμοδικεῖα εἰς τὰ μεγαλείτερα καὶ κεντρικώτερα χωρία. Ἀπὸ πολλὰ ἔξοδα ἀπαλλάττονται τώρα οἱ χωρικοὶ οἱ ὅποιοι ἦσαν ἄλλοτε ἠναγκασμένοι νὰ κατέρχωνται εἰς τὰς πόλεις εἰς ἀσημάντους δίκας, νὰ ἐξοδεύωσι δὲ τὸν περισσότερον παρ' ὅσα θὰ ἐκέρδιζον ἐκ τῆς δίκης ἢ τὴν ἐκέρδιζον. Ἀλλ' ἀρὰ γε δὲν πρέπει ἡ Κυβέρνησις νὰ εὐρύνῃ κομμάτι τὰ καθήκοντα τῶν κωμοδικείων εἰς τρόπον ὥστε νὰ δικάζονται εἰς αὐτὰ καὶ μερικὰ πταίσματα, οἷον ὕβρεις, ζημίαι, καὶ τοιαῦτα; Εὐκόλως τώρα ὑβρίζει ὁ εἰς τὸν ἄλλον διότι ἔχει ὑπ' ὄψιν του ὅτι δυσκολεύεται νὰ κατέλθῃ ἐκεῖνος εἰς τὰς πόλεις νὰ κάμῃ ἀγωγὴν διὰ τὴν ὕβριν ἐνῶ, ἅμα ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του ὅτι ἀμέσως ἐκεῖ θὰ δικασθῆ καὶ καταδικασθῆ, εἶνε πάντοτε προσεκτικὸς. Εἶνε καλὸν ἀκόμη οἱ κωμοδικοί νὰ δικάζωσι μερικοὺς οἱ ὅποιοι ἀφίνουν τὴν ἐργασίαν των εἰς τὴν ὁποίαν τοὺς στέλλουν οἱ γονεῖς των, καὶ πηγαίνουν καὶ κάθηνται εἰς τὸν καφενὲν ὅλην μέρα καὶ δὸς του καὶ δὸς του παίζουν χαρτιά. Καλὸν ἀκόμη εἶνε νὰ προστιμίζωσι κάθε μεθυσμένον. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο εἶνε καλὸν νὰ γίνῃ νόμος καὶ ὄχι μόνον εἰς τὰ χωρία νὰ τιμωρῶνται παρὰ καὶ εἰς τὰς πόλεις. Ὁποῖος περιφέρεται ἐκεῖ καὶ ἐδῶ μεθυσμένος καὶ θορυβεῖ ἢ ἀτακτεῖ ἐντὸς δημοσίων καταστημάτων νὰ προστιμίζηται μὲ 5 σελ. πρώτην φορὰν, 10 τὴν δευτέραν καὶ οὕτω καθέξῃς. Διότι τὰ μεγαλείτερα κακὰ γίνονται διὰ τῆς μέθης. Ἐνα τέτοιο νομοσχέδιον θὰ ἡυχαρίσται τοὺς περισσοτέρους κατοίκους τῆς Κύπρου.

Ἀκόμη ἐν ἄλλο πρέπει νὰ σκεφθῆ ἡ Κυβέρνησις καὶ νὰ κάμῃ ἐν καλόν. Νὰ παιδεύωνται αὐστηρὰ οἱ βοσκοὶ ὅταν ζημιῶνουν μὲ τὰ πρόβατα των δένδρα, σπαρτὰ ἀμπέλια κ.λ. διότι μεγάλην κατα-

στροφὴν προξενοῦν εἰς αὐτὰ καὶ ὁμῶς ὁσάκις ἐναχθῶσιν, ἐπειδὴ ἀπαιτοῦνται μάρτυρες, καὶ βέβαια ἐκεῖνος ποῦ θὰ βάλῃ τὰ πρόβατά του νὰ βλάψῃ, δὲν περιμένει νὰ γῆ καὶ μάρτυρας, καμμίαν τιμωρίαδὲν τοὺς γίνεται, καὶ ἐθρασύνησαν τὸσον, ποῦ οἱ γεωργοὶ τοὺς θεωροῦν ὡς μάλιστα ἀφόρητον. Πρέπει ἡ Κυβέρνησις νὰ ὀρίξῃ κατὰ καιροῦς τὰ μέρη τῆς βοσκῆς εἰς τὰ ὅποια πρέπει νὰ βόσκωσι τὰ πρόβατα, διότι εἰς μέρη κατὰ τὰ ὅποια δὲν ὑπάρχει νομὴ διὰ χίλια πρόβατα π. χ. νέμονται πρόβατα 8 καὶ 10 χιλ. τί ἄλλο λοιπὸν θὰ συμβῆ παρὰ νὰ πατοῦν καὶ καταστρέφουν σπαρτὰ, δένδρα κ.λ.;

(Ἰδιαίτεροι Ἀλληλογραφίαι τῆς «Σάλπιγγος».)

Λευκωσία 24 Ἀπριλίου. 84.

Κύριε Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος»

Σοὶ γράφω ὑπὸ τὰς ἐντυπώσεις τῆς χθὲς, 23 Ἀπριλίου, τελεσθείσης ἑορτῆς καὶ παινηγύρεως, ἐπὶ τῇ ἐπετειῇ ἡμέρᾳ τοῦ ὀνόματος τοῦ Σεπτοῦ Ἀνακτος τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου Α'.

Τὴν 10 π. μ. ὥραν οἱ κώδωνες τῆς Ἱερᾶς Ἐκκλησίας Φανερωμένης ἐκρούσθησαν καλοῦντες εἰς τὴν Δοξολογίαν τὸ χριστεπώνυμον τῆς Λευκωσίας πλήρωμα, ὅπερ προσῆλθεν ἐν ἀγαλλιάσει ψυχικῇ εἰς τὸ μυρσίναις καὶ δάφναις προηυπρεπισμένον τῆς ὀρθοδοξίας τέμενος, ἔνθα ἐπὶ τοῦ Προξενικοῦ στασιδίου ἤρτητο ἀνθοστολίτως περιεστεμμένη ἢ εἰκὼν τοῦ λαοφιλοῦς Ἀνακτος, ἢ ἀνωθεν αἰωρουμένη καὶ χαριέντως κυματίζουσα ἢ κυανόλευκος Ἑλληνικῇ σημαία. Ὁ Ναὸς κατάφωτος μυριάς ἐξετόξευεν ἐκ τε τῶν φωτοβολούντων πολυελαίων καὶ πολυχρόων παραθύρων μαρμαρυγᾶς. Ἐπὶ δὲ τοῦ Ἀρχιερατικοῦ θρόνου περιβεβλημένος τὸν ἐρυθροῦν μανδύαν καὶ τὴν σκηπτοῦχον τῆς ποιμαντορίας ράβδον ἐν χερσὶ βαστάζων ἐχοροστάτει ὁ γεραρὸς καὶ ἑλληνοπρεπὴς τὸ φρόνημα πρωθιεράρχης τῆς Κύπρου Σωφρόνιος περιτοχοῦμενος ὑπὸ τῶν ἱεροδιακόνων του κρατούντων ἐν χερσὶ τὰ δίκη

ροτρίκηρα ἔμπροσθεν τῆς ὥραιας τοῦ ἀναμιάκτου Ψυμιαστηρίου Πύλης παρατεταγμένοι ἦσαν οἱ ἱεροὶ Λευῖται, λαμπρῶς ἀμφιεννύμενοι ἱερατικὰς στολὰς, καὶ τὰ Ἐξαπτέρυγα, καὶ ὁ Σαντός, καὶ οἱ λαμπροφόροι κενταύροι ἐκατέρωθεν, τοὺς δὲ χοροὺς ἐν γένει ἐπλήρουσι οἱ συνεκκλησιαζόμενοι πάσης τάξεως, ἡλικίας καὶ φύλου, μηδὲ οἱ τῶν προουσιῶν καθυστερήσαντες. Ἡ Δοξολογία ἤρξατο ἐν ῥύθμῳ ψαλλομένη, εἶτα δὲ καὶ ὁ Βασιλικὸς πολυχρονισμὸς. Μετὰ τὸ πέρασ δὲ ἀναβὰς τὸ θῆμα ὁ κ. Γεώργιος Ι. Κηπιάδης δικηγόρος, ἐξῆρε ἐν ἀγλαφυρᾷ καὶ ἀξίᾳ λόγον προσλαλιᾶς τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὴν ἱεράν ἀποστολὴν, πρὸς δὲ καὶ ὅτι αἰείποτε οὗτος ἡσυχολήσῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦς, κεχωρισμένου τῆς ὕλης καὶ τοῦ συμφέροντος, καταληξάσης εἰς εὐχὴν ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς καὶ χριστιανικῆς ἐκπαιδεύσεως ἡμῶν τῶν Κυπρίων, καὶ τῆς ποθητῆς ἐνώσεως ἡμῶν μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος. Τὴν προσλαλιᾶν ἐπηκολούθησαν ζωηρόταται ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ Βασιλεῶς τῶν Ἑλλήνων, τῆς Ἀνάσσης Βικτωρίας, τοῦ Διαδόχου τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου καὶ τοῦ Ἑλλ. Ἔθνους, καὶ οὕτω ἔληξεν ἡ λαμπρὰ ὄντως τελετή.

Εἰς συνδρομητῆς σας.

Λάρνακι τῇ 6 Μαΐου 84.

Φίλε Συντάκτα.

Ἡ πανήγυρις τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, δυνάμει τοῦ Συνωνύμου του Σαυματουργοῦ ἑορτάσθη μεγαλοπρεπῶς ἀφήσασα, οὐ μικρὸν κέρδος εἰς τὰς ψυχωραγούσας Σχολὰς μας αἰτινες καὶ θὰ ἐκπνεύσωσιν, ἅμα ὅσον τάχιον δὲν λυθῇ τὸ πολυθρόνητον ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα.

Τὸ ἐπίσημον τῆς ἑορτῆς ἐπεβεβαίον, ὁ μεγαλοπρεπὴς τῶν Κυπρίων ἡμετισμὸς τοῦ ὀποίου, οὐδ' ἐπελάχιστον ἐφέισθη ὁ ὑπερπλεονάζων κυριορτὸς κατὰ δὶ ο π τ ρ α ἔφερον οἱ ἀμαξηλάται τῶν λεωφορείων ἢ «εὐωσις» ἵνα διὰ τεσσάρων οὕτως εἰπεῖν ὀφθαλμῶν, προλάβωσι τὰ καθ' ὁδὸν ἔκτακτα, διὰ τὰ ὅποια καὶ δὲν εἰθύνονται σύμφωνα μὲ τὸν κανονισμὸν των.

Καὶ πάλιν οἱ διὰ τοῦ σημερινοῦ Ἀυστριακοῦ δυστυχεῖς προσκυνηταὶ, ὑπεβλήθησαν εἰς κάθαρσιν, καὶ τοῦτο διότι φαίνεται, διεκρίνοντο κείψανα νομισματικῶν ἀκαθαρσιῶν (ἀντὶ μολυσματικῶν) ἐντὸς τοῦ θαλαυτίου των τὰ ὅποια

ὄφειλον νὰ καθάρισωσιν ἐντελῶς, ἐντὸς τοῦ ὑγειονομείου, καὶ ἔπειτα νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὰ ἴδια Καζαρὸ καὶ Ἀρίαντοι.

Λάρνακι τῆ 29 Ἀπριλ. 84.

Κυρὰ Τρομπέτα.

Δύο πράγματα μᾶς ἀγριώνουν τοὺς νέους μας· τὸ ἓν εἶν' ἐκεῖνο ποῦ ἄγραφες, ὅταν δηλαδὴ μάθουν Ἀγγλικά· τὸ ἄλλο εἶναι ὅταν ἀρραβωνισθοῦν, ποῦ παύει ἀμέσως ἡ φιλία καὶ αὐτὸς ὁ χαιρετισμὸς δὲν μου λέγεις τί σημαίνει τοῦτο:

Ρολόγι

Ἀπ. Σ. Σημαίνει ὅτι εἶσαι σωστόν Ρολόγι χωρὶς ὅμως λεπτοδείκτην, καὶ δὲν ἐννοεῖς ὅτι καὶ ἡ ψυχὴ του πλέον καὶ ὁ νοῦς του παρεδόθησαν εἰς ἄλλον. τοῦτο ὅμως εἶναι πολὺ καλὸν καὶ μὴ παραπονήσαι.

Λάρνακι τὴν 11 Μαΐου 84.

Φίλε Σαλπικτά.

“Μυλοκόπι καὶ ὁ ἐπικήδειος τῶν Δημαρχείων μας ἐψάλη πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν “Σάλπιγγα” εἶχομεν ὅμως κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην τὸν ἀγῶνα τῶν ἐκλογῶν. Μεταξὺ τῶν ἑνδεκα μελῶν ἐκ τῶν ὁποίων θὰ ἐκλεχθῆ ὁ Δήμαρχος, διακρίνεται πρόσωπον νομομαθές, καὶ κατὰ τὴν ἀλλήλων νὰ καθέξῃ τὴν Δημαρχικὴν ἔδραν. Ἀλλὰ ἄμα τῆ ἐπιτυχί-α του, δὲν θὰ ἔχῃ πλέον τὴν σειράν της Κύριε Συντάκτα, μία ἐρώτησις τὴν ὁποίαν προσέκειτο νὰ κάμῃς. “Τίς ἡ ἠθικὴ ποιότης, τῆς τοῦ Δ... σας ἐννοουμένης τῆς εἰς τὸ ἄδυστον τῆς οἰκίας του περικλεισμένης;” ἐπὶ θὰ σᾶς ἀπαιτήσω, ὅτι δὲν τὴν γνωρίζω, ἐξ ἐρωτήσατε τὰ πλείστον μέρος τῆς νεολαίας, Ἀνατολῆς καὶ Κύπρου, ἠτις ἐκ τοῦ Σύνεγγυς τὴν ἔχει γνωρίσῃ. Ἄν τὸ παράδειγμα τοῦτο, μὴ θῆ ἡ νεολαία μας, τότε Βαί Βαί Βαί χαλιμηζά.

Τὸ αἰσθημα τῆς ὁσφρήσεως τῶν συμπολιτῶν μας, ἔπαθε πρὸ πολλοῦ ἐκλειψῖν διότι οὐδεμίαν Ἀρχὴν εἴτε Δημαρχικὴν, εἴτε Ὑγειονομικὴν, εἴτε Ἀστυνομικὴν, ὁσφραινομένη τὴν τρομερὰν δυσωδίαν, τῶν ἐντὸς τῆς πόλεως ξηρανομένων δερμάτων, διέταξε νὰ ξηρανθῶσιν ἐκτὸς αὐτῆς, καὶ τοιοῦτοτρόπως ὁ δυ-

συχῆς διαβάτης νὰ δύναται ἐλευθέρως νὰ διαβαίνει τὰς διαφόρους ὁδοὺς τῆς πόλεως μὲ ἀνοικτὴν μύτην. Ὁ Θεὸς νὰ μας ἐλεήσῃ.

Συμβουλευόμεν τοὺς ἐπιθυμοῦντας ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας νὰ καταγίνωσιν εἰς τὸν ἐκμάθησιν Ἐνωτικῶν γλωσσῶν· πρῶτον νὰ εὐρίσκωσι τοὺς ἀρμοδίους διδασκάλους, δεύτερον νὰ μὴ ἐξέρχωνται μετ' αὐτῶν εἰς διεξοδικούς περιπάτους, διότι ἡ κακὴ γλῶσσα τοῦ κόσμου πλάττει πολλὰ καὶ τρίτον διὰ ἀρκούσης τῆς παραδόσεως νὰ ᾔναι ἐλευθέρη ἢ εἰσοδος καὶ ὄχι νὰ γίνηται αὕτη ἢ μα α α κ ρ ἄ καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων.

Ζίγκ Ζάγκ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἀνακριβῶς ἐδημοσιεύθησαν τὰ παρὰ τοῦ κ. Ἰασονίδου κατὰ τοῦ κ. Α. Κ. Παλαιολόγου ἐν τῷ παρελθόντι. Καίτοι ἐκ τῶν γινομένων ἀνακρίσεων θὰ γνωσθῆ ἡ ἀλήθεια, οὐχ ἥττον ὅμως ὀφείλομεν νὰ εἰπωμεν ἐν ὀλίγοις ὅτι κατὰ τὴν θεατὴν ὁ κ. Ἰασονίδης τρεῖς ἐπιπροβόλησε κατὰ τοῦ κ. Παλαιολόγου καὶ οὕτω παρενέβη τρίτος ὑπὲρ αὐτοῦ· ἅπαξ δὲ καὶ κατὰ τοῦ κ. Ἀνδρ. Θεμιστοκλέους, ἀλλὰ δὲν ἐπυρτοκράτησεν.

Ὁ Κύριος Ἀρχιμανδριτῆς μᾶς ἔδωκε μίαν ἐπιστολὴν ὡς ἀπάντησιν τὰς πρὸς ἐκεῖνον ποῦ ἤρχισε προχθὲς νὰ γράφῃ διὰ τὸν ἐρωτήσῃ κάποιας ἀπορίας του. ... γεμάτην ἀπὸ ὕβρεις. Ὑβρίζει δὲ καὶ ἡμᾶς ὁ Ἀρχιμανδριτῆς, καὶ μᾶς φοβερίζει μάλιστα κίθλας· οὐ οὐ εἶνε κακὸς Ἀρχιμανδριτῆς τοῦτος γυνέ μου· καὶ βέβαια αἱ ὕβρεις ποῦ μᾶς κάμνει θαχουν τὸν τόπον τους μὲ κωνὴν ἄρθρον πάλιν Ἐκκλ. κανόνων. Καὶ τί σοῦ ἔκαμα κ. Ἀρχιμανδριτῆ, καὶ ὕβριζεις ἐμέ; Αἰ;... Ὅσα τὴν δημοσιεύσω, ἔπειτα καὶ μένε ἡσυχος.

Συμβουλευόμεν ἱερεῖς τινὰς τοῦ Καρπασίου καὶ μάλιστα Αἰγιαλοῦσης νὰ ἔχωσι περισσοτέραν προσο-

χὴν καὶ συναίσθησιν τοῦ σχήματος ὅπερ φέρουσιν, ἄλλως θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ὀνόματα καὶ τὰς ἀταξίας των.

Πλείστα ὅσα ἔχομεν νὰ δημοσιεύσωμεν τῶν λαμβανόντων χώραν ἐν τινὶ κατενείω τῆς Λευκωσίας, ἀλλ' ἀναβάλλομεν τὴν δημοσίευσίν των διὰ λόγους εὐνητήτους. Μὰ βρὲ ἀδελφε σεις· κεῖ μέσα δὲν ὑπάρχει ἄλλο κράτος περὶ τοῦ ὁποῖου νὰ συζητήτε παρὰ ἢ Σ τ ε ρ ε ἄ Ἐ λ ἄ ς;....

—Χαίρετε κυρία δασκάλα.

—καλῶς ὠρίσατε κύριε....

—πῶς τὰ πάτε μέσ' ἔς τὰ χωριά μὲ τὰς μαθητρίδας σας;

—Αἰ! ὠραία.

—Καὶ τί τὰς παραδίδετε;

—Γραμματικὴν τοῦ Παπασουλῆ τοῦ καὶ Ραφτικῆν.

—Δὲν παραδίδεις καὶ τίποτε Ἱστορίαν Ἑλληνικὴν;

—Ναί· μάλιστα· τὴν Ἱστορίαν τοῦ Πενταζῆ.

—Δύνανται νὰ μας διηγηθῶσι τίποτε;

—Ἄ ὄχι· εἶνε Ἀρκαδιὰ διακόμη.

Ε. Μ. Π. Ο. Ρ. Ι. Κ. Α.

Κρατία ἄπισσα γρ. 165—176· τὰ γομάρι. Μαῦρα 150—168.

Ρακὴ σοῦμα ἑαθ. 19 γρ. 2 8)40 ἕως 2 10)40 ἡ ὀκτ.

Μὰ κύριοι Ἀγγλοι!

Σᾶς παρακαλῶ ἐγὼ κ' ἡ σκούρια μου νὰ μοῦ πῆτε μὲ ποῖαν ἰδέαν ἐπιτάσσετε καὶ ἀλυσιώσετε ταῖς πέτρας καὶ ἐγίνατε ἀφορμὴ νὰ μετανοιάζῃ ὁλος ὁ κόσμος Κυριακὰς μάλιστα καὶ Σάββατα ποῦ μετανοίας δὲν χωρεῖ; μοῦ μπηξάν φίλε μίαν πέτραν ἐδῶ καὶ μίαν παρέκει, νὰ κ' ἔνα ἄλυσον καὶ ταῖς ἀλυσοδέσαν· ἐμπηξάν ἄλλην ἐκεῖ κ' ἄλλην παρέκει, τράκ κ' ἔνα ἄλυσον καὶ ταῖς ἀλυσοδέσαν, καὶ ποῦ κεῖ ποῦ θέλουν κεῖνοι λέγουν νὰ περναῖς· ὄχι π' ἄλλου· μὰ θέλετε νὰ μᾶς δείξητε πῶς εἶσθαι πολὺ αὐστηροὶ καὶ ἀλυσοδένετε καὶ πέτρας, ἢ νὰ μᾶς ἀποδείξητε ὅτι φοβεῖσθε μήπως τὰς κλέψωσι; Καὶ τουλάχιστον διατί δὲν χρωματίζετε κείνους τοὺς διαβολοαλύτους γιὰ μαῦρους γιὰ

ὄφειλον νὰ καθαρίσωσιν ἐντελῶς, ἐντὸς τοῦ ὑγειονομείου, καὶ ἔπειτα νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὰ ἴδια Καζαρὸ καὶ Ἀρίαντοι.

Λάρνακι τῆ 29 Ἀπριλ. 84.

Κυρὰ Τρομπέτα.

Δύο πράγματα μᾶς ἀγριώνουν τοὺς νέους μας· τὸ ἓν εἶν' ἐκεῖνο ποῦ ἔγραφες, ὅταν δηλαδὴ μάθουν Ἀγγλικά· τὸ ἄλλο εἶναι ὅταν ἀρραβωνισθοῦν, ποῦ παύει ἀμέσως ἡ φιλία καὶ αὐτὸς ὁ χαιρετισμὸς δὲν μου λέγεις τί σημαίνει τοῦτο:

Ρολόγι

Ἀπ. Σ. Σημαίνει ὅτι εἶσαι σωστόν Ρολόγι χωρὶς ὅμως λεπτοδείκτην, καὶ δὲν ἐννοεῖς ὅτι καὶ ἡ ψυχὴ του πλέον καὶ ὁ νοῦς του παρεδόθησαν εἰς ἄλλον. τοῦτο ὅμως εἶναι πολὺ καλὸν καὶ μὴ παραπονήσαι.

Λάρνακι τὴν 11 Μαΐου 84.

Φίλε Σαλπικτά.

“Μυλοκόπι καὶ ὁ ἐπικήδειος τῶν Δημαρχείων μας ἐψάλη πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν “Σάλπιγγα” εἶχομεν ὅμως κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην τὸν ἀγῶνα τῶν ἐκλογῶν. Μεταξὺ τῶν ἑνδεκα μελῶν ἐκ τῶν ὁποίων θὰ ἐκλεχθῆ ὁ Δήμαρχος, διακρίνεται πρόσωπον νομομαθές, καὶ κατὰ τὴν ἀλλήλων νὰ καθέξῃ τὴν Δημαρχικὴν ἔδραν. Ἀλλὰ ἅμα τῆ ἐπιτυχίᾳ του, δὲν θὰ ἔχη πλέον τὴν σειράν της Κύριε Συντάκτα, μία ἐρώτησις τὴν ὁποίαν προσέκειτο νὰ κάμῃς. “Τίς ἡ ἠθικὴ ποιότης, τῆς τοῦ Δ... σας ἐννοουμένης τῆς εἰς τὸ ἄδυστον τῆς οἰκίας του περικλεισμένης;” ἐπὶ θὰ σᾶς ἀπαιτήσω, ὅτι δὲν τὴν γνωρίζω, ἐξ ἐρωτήσατε τὰ πλείστον μέρος τῆς νεολαίας, Ἀνατολῆς καὶ Κύπρου, ἠτις ἐκ τοῦ Σύνεγγυς τὴν ἔχει γνωρίσῃ. Ἄν τὸ παράδειγμα τοῦτο, μὴ θῆ ἡ νεολαία μας, τότε Βαί Βαί χαλιμηζά.

Τὸ αἰσθημα τῆς ὁσφρήσεως τῶν συμπολιτῶν μας, ἔπαθε πρὸ πολλοῦ ἐκλειψῆν διότι οὐδεμίαν Ἀρχὴν εἴτε Δημαρχικὴν, εἴτε Ὑγειονομικὴν, εἴτε Ἀστυνομικὴν, ὁσφραινομένη τὴν τρομερὰν δυσωδίαν, τῶν ἐντὸς τῆς πόλεως ξηρανομένων δερμάτων, διέταξε νὰ ξηρανθῶσιν ἐκτὸς αὐτῆς, καὶ τοιοῦτοτρόπως ὁ δὲ

συχῆς διαβάτης νὰ δύναται ἐλευθέρως νὰ διαβαίνῃ τὰς διαφόρους ὁδοὺς τῆς πόλεως μὲ ἀνοικτὴν μύτην. Ὁ Θεὸς νὰ μας ἐλεήσῃ.

Συμβουλευόμεν τοὺς ἐπιθυμοῦντας ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας νὰ καταγίνωσιν εἰς τὸν ἐκμάθησιν Ἐνωτικῶν γλωσσῶν· πρῶτον νὰ εὐρίσκωσι τοὺς ἀρμοδίους διδασκάλους, δεύτερον νὰ μὴ ἐξέρχωνται μετ' αὐτῶν εἰς διεξοδικούς περιπάτους, διότι ἡ κακὴ γλῶσσα τοῦ κόσμου πλάττει πολλὰ καὶ τρίτον διὰ ἀρκούσης τῆς παραδόσεως νὰ ᾔναι ἐλευθέρᾳ ἡ εἴσοδος καὶ ὄχι νὰ γίνηται αὕτη ἢ μα α α κ ρ ἄ καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων.

Ζίγκ Ζάγκ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἀνακριβῶς ἐδημοσιεύθησαν τὰ παρὰ τοῦ κ. Ἰασονίδου κατὰ τοῦ κ. Α. Κ. Παλαιολόγου ἐν τῷ παρελθόντι. Καίτοι ἐκ τῶν γινομένων ἀνακρίσεων θὰ γνωσθῆ ἡ ἀλήθεια, οὐχ ἥττον ὅμως ὀφείλομεν νὰ εἰπωμεν ἐν ὀλίγοις ὅτι κατὰ τὴν θεατὴν ὁ κ. Ἰασονίδης τρεῖς ἐπιπροβόλησε κατὰ τοῦ κ. Παλαιολόγου καὶ οὕτω παρενόηθη τὸς ὑπὲρ αὐτοῦ· ἅπαξ δὲ καὶ κατὰ τοῦ κ. Ἀνδρ. Θεμιστοκλέους, ἀλλὰ δὲν ἐπυρτοκράτησεν.

Ὁ Κύριος Ἀρχιμανδρίτης μᾶς ἔδωκε μίαν ἐπιστολὴν ὡς ἀπάντησιν τὰς πρὸς ἐκεῖνον ποῦ ἤρχισε προχθὲς νὰ γράφῃ διὰ τὸν ἐρωτήσῃ κάποιας ἀπορίας του. ... γεμάτην ἀπὸ ὕβρεις. Ὑβρίζει δὲ καὶ ἡμᾶς ὁ Ἀρχιμανδρίτης, καὶ μᾶς φοβερίζει μάλιστα κίθλας· οὐ οὐ εἶνε κακὸς Ἀρχιμανδρίτης τοῦτος γυνέμου· καὶ βέβαια αἱ ὕβρεις ποῦ μᾶς κάμνει θαχουν τὸν τόπον τους μὲ κωνὴν ἄρθρον πάλιν Ἐκκλ. κανόνων. Καὶ τί σοῦ ἔκαμα κ. Ἀρχιμανδρίτα, καὶ ὕβριζεις ἐμέ; Αἰ;... Θὰ τὴν δημοσιεύσω ἐπειτα καὶ μένε ἡσυχος.

Συμβουλευόμεν ἱερεῖς τινὰς τοῦ Καρπασίου καὶ μάλιστα Αἰγιαλούσης νὰ ἔχωσι περισσοτέραν προσο-

χὴν καὶ συναίσθησιν τοῦ σχήματος ὅπερ φέρουσιν, ἄλλως θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ὄνοματα καὶ τὰς ἀταξίας των.

Πλείστα ὅσα ἔχομεν νὰ δημοσιεύσωμεν τῶν λαμβανόντων χώραν ἐν τινὶ κατενείῳ τῆς Λευκωσίας, ἀλλ' ἀναβάλλομεν τὴν δημοσίευσίν των διὰ λόγους εὐνητῶν. Μὰ βρὲ ἀδελφε σεις· κεῖ μέσα δὲν ὑπάρχει ἄλλο κράτος περὶ τοῦ ὁποῖου νὰ συζητήτε παρὰ ἢ Σ τ ε ρ ε ἄ Ἐ λ ἄ ς;....

—Χαίρετε κυρία δασκάλα.

—καλῶς ὠρίσατε κύριε....

—πῶς τὰ πάτε μέσ' ἔς τὰ χωριά μὲ τὰς μαθητριάς σας;

—Αἰ! ὠραία.

—Καὶ τί τὰς παραδίδετε;

—Γραμματικὴν τοῦ Παπασουλῆ τοῦ καὶ Ραφτικῆν.

—Δὲν παραδίδεις καὶ τίποτε Ἱστορίαν Ἑλληνικὴν;

—Ναί· μάλιστα· τὴν Ἱστορίαν τοῦ Πενταζῆ.

—Δύνανται νὰ μας διηγηθῶσι τίποτε;

—Ἄ ὄχι· εἶνε Ἀρκαδιὰ διακόμη.

Ε. Μ. Π. Ο. Ρ. Ι. Κ. Α.

Κρατία ἄπισσα γρ. 165—176· τὰ γομάρι. Μαῦρα 150—168.

Ρακὴ σοῦμα ἑαθ. 19 γρ. 2 8)40 ἕως 2 10)40 ἡ ὀκτ.

Μὰ κύριοι Ἀγγλοί!

Σᾶς παρακαλῶ ἐγὼ κ' ἡ σκούρια μου νὰ μοῦ πῆτε μὲ ποῖαν ἰδέαν ἐπιτάσσετε καὶ ἀλυσιώσετε ταῖς πέτρας καὶ ἐγίνατε ἀφορμὴ νὰ μετανοιάζῃ ὁλος ὁ κόσμος Κυριακὰς μάλιστα καὶ Σάββατα ποῦ μετανοίας δὲν χωρεῖ; μοῦ μπηξάν φίλε μίαν πέτραν ἐδῶ καὶ μίαν παρέκει, νὰ κ' ἔνα ἄλυσον καὶ ταῖς ἀλυσοδέσαν· ἐμπηξάν ἄλλην ἐκεῖ κ' ἄλλην παρέκει, τράκ κ' ἔνα ἄλυσον καὶ ταῖς ἀλυσοδέσαν, καὶ ποῦ κεῖ ποῦ θέλουν κεῖνοι λέγουν νὰ περναῖς· ὄχι π' ἄλλοῦ· μὰ θέλετε νὰ μᾶς δείξητε πῶς εἶσθαι πολὺ αὐστηροὶ καὶ ἀλυσοδένετε καὶ πέτρας, ἢ νὰ μᾶς ἀποδείξητε ὅτι φοβεῖσθε μήπως τὰς κλέψωσι; Καὶ τουλάχιστον διατί δὲν χρωματίζετε κείνους τοὺς διαβολοαλύτους γιὰ μαῦρους γιὰ